

NY VÅR

ROMAN AF ERNEST LUNDQUIST

(Forts. fr. föreg. nr.)

Han hörde ett lås vrådas om. Det var Alice, som hört deras högljudda röster ända in i biblioteket, och nu plössligen visade sig i dörren till sin skänkammare. Hennes närvaro sporrade Holger till att slänga undan det nedfallna armbåret med ett stort kast på nacken, och det var med imponerande hållning han åter vände sig till Sigvard, som inte såg henne, och förtör: "Om jag också nu försvinner ur ditt hus, så skall jag stanna i Alces närhet för att vara hennes skydd och försvar mot dig, i fall du skulle undestå dig att minsta vis försäkra henne. Af dig kan man vänta hvad som helst, så blodigt som du i dag har försäkrat mig, din barndomsvän. — Ja, då säger jag tack för mig och farväl. Jag går upp och packar, och om en halftimme skall luften i ditt hus inte längre förpesta af en sådan usling som jag."

Därmed rusade han ut i korridoren, följde af ett skallande hänskratt från Sigvard.

Alice kom ut i rummet med ett uttryck af förvåning och ovilja i sitt ansikte.

"Hvad förrisgar här för obekantliga uppträden?" frågade hon.

Sigvard vände sig om emot henne och sade hårdt och med rykande ögon bryn: "Det får du fråga honom om. Jag har föresatt mig och utlofvat att inte säga ett ord till dig, för än den där mannen har lämnat Billerup."

Därmed gick han in i sitt sofrum och stängde dörren efter sig.

Hon hörde regeln skjuvas för inne i hans rum. Nu stod hon vid dörren och knackade häftigt.

"Sigvard! — Sigvard!"

Men hon blef icke insläppt. Och då hon ståt där ännu en stund och lyssnade, hörde hon hans sporrar klinga utifrån spiraltrappan, som ledde ner till vestibulen.

Från ett fönster i korridoren såg hon honom gå öfver borggården till kladd och med ett par raphonshundarna i hals och hälsom alltid, då det var fråga om en längre ridt. Han kom inte hem till lunchen. Och han telefonerade inte om, att man inte skulle vänta på honom. Det brukade han annars alltid göra. Han glömde för förtiga gången att vara hänsynsfull. Då måste det stå illa till med honom.

Hvad i all världen hade väl tilldragit sig mellan honom och Holger? Att fråga Holger? Nej, inte nu. Inte då Sigvard var borta.

Hon hörde hur Holger gick och släpade packkassar uppe på sitt rum. Om han kom ner för att säga farväl till henne, skulle hon inte ta emot honom. Inte i Sigvards frånvaro.

ELFTE KAPITLET.

Amerikabrevet.

Istaden på morgonen fått ett brev afvenst i Malmö och med "Svennarps gårdskontor" tryckt ut i kupertel västra hörn. Han läste det med frukostbordet, blek tankfull, men sade ingenting. Då han redan var på väg in till sig, vände han sig om i dörren och underträdde Majkl, att Holger förmodligen skulle flytta ner till den redan i dag; han hade i går kväll bedt baronen att få sin bror de sista dagarna, det hade han gått in på. Det var bäst, att hon genast gjorde det till förtärligt i de båda gästnumren. Om Holger kom, fick hon ta emot honom på båda deras vägar, ty själv måste han cykla till Högans i en affär och kom troligen inte hem förrän till kvällen.

Vid elfva-tiden stod Majkl inne i stora gästnumret, som låg åt trädgårdssidan innanför Ivars arbetsrum, och satte gula och röda höstlöf i en vas. Hon tänkte på, att Holger varit försvunnen i går kväll, då fyrvärket varit slutt och gästerna togo ett sista afsked. Man hade tagit för gifvet, att han befann sig ute på parkudden hos Ivan, men då hon frågade sin man där om i morse, hade han svarat nekande. Det föreföll egendomligt. Kan det nu ännu inte vara något i göringen?

Då hörde hon en bil på landvägen. Den stannade vid grinden, och då hon tittade ut genom fönstret, såg hon Holger komma ut på sandgången med en realskåpse axel. Hon andade sin ålskade värd, gick emot honom och mötte honom i farstun.

"Välkommen till oss, käreste Holger", sade hon och vände honom bägge sina händer. "Men inte är väl detta hela ditt bagage?"

"Nej, jag har allt mitt gepäck på bilen", svarade Holger, medan han följde henne in i Ivars arbetsrum. "Hvarför frågar du för resten efter mitt bagage? Inte väntade du väl, att jag skulle komma?"

"Ivan sade mig ju i morse, att han bedt baronen få låna dig på några dagar", sade hon förvånad.

"Har Ivan bedt baronen att —?"

"Visst du inte det?" Nu blef hon ännu mera förvånad öfver hans förvåning.

"Jo, jo, naturligtvis", inföll han, men hon såg på hans min, att han närades.

Ah, här var uppgörelsen i mossen. Hvar för kom han frittande, om han inte visste att baronens och Ivars öfrerens kompelse angående honom? Och vid närmare anseende såg han trött och blek och olustig ut, nästan dystert. Någonsting hade hänt, det var absolut säkert.

Hon bjöd honom ta gästnummen i besittning, men han svarade, att de lika gärna kunde slå sig ned här i Ivars rum, han skulle inte alls installera sig, han stannade, kanske bara ett par timmar.

"Hvar är Ivan?" frågade han, i det han slängde reaväskan i en soffhörnet och sig själv i det andra.

"Han har cyklat till Högans och kommer inte hem förrän i kväll."

"Det var ledsamt. Då får jag inte ta afsked af honom. Jag skall ju resa."

"I dag? Så oförmodadt?"

"Ja, det vill säga, jag tror att jag skall resa. All min packning står som sagt i bilen, och jag har gifvit Luigi order att hålla med den utanför grinden här, tills jag kommer. Det kan bli om en timme, det kan också dröja framåt kvällen; jag vet på det hela taget inte, om jag skall resa i dag, det beror på —"

Han tystnade.

"På hvad?" frågade hon oskyldigt.

"På det faktum, att han sträckt ut sig bekvämt i soffhörnet och såg sig omkring i det vackra rummet, som genom de öppna fönstren fylldes med dofter från trädgården. "A", hvad det är skönt att få sitta här och andas ut en stund efter den fördömda packningen. Här är då också så hemtrefligt och fridfullt, inga hetsiga röster, inga hvarssågon, som villja nagla en fast vid väggen... och hela rummet doftar roser så mildt och blidande. Ah! hon minner sig, att hon inte har varit här länge. Jag vet på det hela taget inte, om jag skall resa i dag, det beror på —"

Han tystnade.

"På hvad?" frågade hon oskyldigt.

"På det faktum, att han sträckt ut sig bekvämt i soffhörnet och såg sig omkring i det vackra rummet, som genom de öppna fönstren fylldes med dofter från trädgården. "A", hvad det är skönt att få sitta här och andas ut en stund efter den fördömda packningen. Här är då också så hemtrefligt och fridfullt, inga hetsiga röster, inga hvarssågon, som villja nagla en fast vid väggen... och hela rummet doftar roser så mildt och blidande. Ah! hon minner sig, att hon inte har varit här länge. Jag vet på det hela taget inte, om jag skall resa i dag, det beror på —"

COPENHAGEN

Garanterad absolut ren och den bästa tuggtobak i världen.

Behaglig och varaktig, emedan den är tillverkad af den bästa, rika, saftiga blad-tobak.

TUGGTOK

"Ruset?"

"A propos", sköt han in, "du är allt en liten rackarunge, du Majkl! Hvarför låg du för mig den där kvällen i trädgården här?"

"Låg jag?"

"Ja, det heter naturligtvis något finare på fruntimmersspråket. Hvarför sade du, att Alice och Sigvard ledde olyckligt och att han bara skulle bli tackas mot den, som hjälpte honom att bli skild från henne?"

"Nå, är det inte sant då?"

"Hvem har lurat i dig något så fäligt? Jag har då aldrig sett en äkta man så gullstränd kår i sin hustru som Sigvard. Ja, hans kärlek gransar nästan till idioti efter mitt lilla begrepp. Men startar är den på sitt vis, det kan inte nekas. Jag trodde inte, att man här uppe i den tempererade zonen skulle kunna träffa på så goda dandekar, att de till och med, då det gäller, kunna springa gamla medfödda konventioner i tusen bitar som ett äggskal."

Hon vände och synade hvarje hans ord i tyghet. Ja, det hade varit en sammendrabning där uppe på slottet mellan de båda rivalerna. Och baronen hade förtagit sig, slagit honom kanhända."

Hon svarade i likgiltig ton: "Nåja, hvad skilsmässan beträffar, så —"

"Så skulle Sigge aldrig gå in på den", inföll Holger ifrigt, "nej, inte om både Alice och hennes älskare släpade sig på knä för honom och tigade och bad honom, att gå efter."

"Ja, så där kanske han tänkte för sig åtta år sedan, men nu —"

"Jag har hört honom säga det i dag. För en timme sedan."

"Nej, verkligen?" för det hastigt ur Majkl.

"Ja, för förstär, vi resonerade bara så där i allmänhet. Det gällde naturligtvis inte Alice, hon har ju ingen älskare."

"Nej, jag förstär..."

Och hon förstod verkligen mer än hon själv ville.

En af hennes planer hade alltså misslyckats. Det brann till inom henne, och hon betraktade Holger med djup misstänksamhet, där han nu stod framme vid fönstret och tittade utåt vägen. Ett sådant krik! Det hade också varit dumt af henne att bygga något på en sådan energilös stackare. Han var en bortsådd pojke, van att få allt hvad han pekade på, men om någon sade: Pax! Det där är mitt! om någon som han ville att, så lommade han af som en bortkört hund.

Och nu skulle han kanske resa. Låt se, kunde hon inte dra någon nytta af honom, innan han gaf sig i väg? — Ah, pengarna! Dem hade hon glömt. Och nu spändes i ett ögonblick all hennes själskraft, A, nu var det här till att leva!

Holger hade stätt och sett funderat ut en stund. Nu vände han sig om och sade i stillsamhet: "Skulle du vilja göra mig en tjänst, Sarcucia mia?"

"Ja, om det passar mig", sade hon försiktigt.

"Ser du, jag har inte sagt farväl till Alice än. Jag vill så gärna ha ett samtal med henne. Här är hon ju i det här rummet... ett samtal mellan fyra ögon. Vill du gå upp till Alice och be henne komma hit? Säg henne, att det gäller något viktigt, då förstår hon."

"Hvarför kan du inte gå upp till henne själv? Baran har ju ridit ut", sade Majkl ironiskt.

"Just därför. Ja, det här låter besynnerligt, men gör en liten reflexion, så är du snäll, gör bara som jag ber dig. På det där samtalet beror det, om jag skall resa genast eller stanna ett par dagar till."

"Men om hon vägrar att komma? Hon brukar ju inte vara så trevlig när det gäller att gå till förvaltningsbyggnaden."

"Hon kommer säkert, om du talar om, att bilen står och väntar på mig och att jag reser om en timme."

"Vet hon inte det?"

"Nej, den tanken fög på mig för en stund sedan, just då jag hade slutat packa. Först var jag fast besluten att stanna hos er, så länge jag behöfdes här, men så kom jag att tänka: hvem behöfver mig? Det vore ju en lättad för alla människor här att slippa se mig. — Nå, vill du göra mig den där tjänsten?"

"Nej", sade Majkl spottigt. "Jag tycker inte om att gå upp till henne. Skriv ett brev och skicka Betta, min husjungfru."

"För att pigan skulle undra, hvarför jag skriver brev till friherrinnan, då hennes man är borta? Nej tack."

"Så låt din chaufför gå med brevet. Han står ju och hänger där ute vid grinden."

"Luigi går aldrig ett ärende. Det är under hans värdighet. Nej, du är den enda, som kan hjälpa mig. Jag ber dig, Majkl."

"Nej, har jag sagt."

Hon stod framför honom med armarna i kors och såg gånkande på honom.

"Jag skall göra dig hvilken åter tjänst du förklarar af mig."

"Det kan jag inte låta på. Du har ju inte ens gifvit mig de där tusen kronorna, som du lofvade betala af till Ivan, innan du reser."

Holger tog upp en tjock plånbok och räknade upp tio hundrakronor.

"Se här."

Hon grep dem begärligt och stack in dem i sin bröstficka. "Tack", sade hon i likgiltig. "Ja, det här har jag ju ingen nytta af. Det är Ivars pengar, som han skall få i kväll, då han kommer hem. Nej, vi måste hitta på något annat, som jag personligen kan ha nytta af. När blir det bestämt, att du reser, om du reser i dag eller i morgon?"

"Efter samtalet med Alice. Och det är hundra chanser mot en, att jag reser."

"Reser du — ensam?"

Han mötte hennes lurande blick och förstod, att hon gissat sig till allt. Han tänkte efter ett ögonblick, ryckte sedan på axlarna och sade i hopplöst ton: "Ja — ensam. Helt säkert."

"Hvart? Till Köpenhamn?"

"Ja, direkt."

"Ivan har bedt mig följa med honom dit om några dagar", sade Majkl efter ett ögonblicks funderande. "Och hur oönskat jag vill lämna mitt hem, måste jag väl ändå göra honom till viljes, jag har så svårt att neka honom något. Men innan han och jag reser, måste jag göra en liten särskild biltipp till Köpenhamn, jag ensam. Jag kan inte säga dig hvarför, det gäller en öfverräkning, som jag ännar bereda Ivan. Om du reser i dag, vill du ta mig med dig då i din automobil?"

"Gärna det. Jag kan minnas beöfva någon att prata med under den här odrägliga resan... så att jag slipper tanka."

"Vi kunna väl vara i Köpenhamn så tidigt, att jag hinner fara tillbaka med sista färjan?"

"Det kan jag inte svara på. Men om du inte kommer hem till kvällen, hvad tror du Ivan säger då?"

Hon gick till skrifbordet, skref något på ett pappersblad, kuverterade det och lade brevet på en mynket synlig plats, mitt på laskpappersportföljen.

"Så där ja", sade hon, "nu har jag lugnat min lilla älskade mat. För resten, det är väl ingen Amerikaresa att fara till Köpenhamn. — A propos Amerikaresa, en af betjockarna, som annar emigrera, frågade mig härom dagen, om det går regelbundna ångbåtar mellan Hamburg och New York. Det har väl då reda på, du som reser så mycket?"

"Ja, men jag vet bara, att Schnell dampfern går från Cuxhaven, och den är inte för betjockare."

"Cuxhaven", upprepade Majkl för att inprägla namnet i sitt minne. "Men om du inte reser?"

"Då kan du i alla fall få låna Luigi och bilen. Du kan lugnt gå dig af en promenad i värden, och jag skall se honom i instruktioner. Om ni fara härifrån vid tredien, hinner du med färjan, som går från Helsingborg fyra och nitton, och Luigi kan vänta på dig där och föra dig tillbaka hit i kväll efter sista färjans ankomst. Är du nöjd nu? Kan jag göra mera för dig?"

"Jag är stömbelaten helt enkelt", sade Majkl strålände och satte sig åter till skrifbordet. "Nu skriver jag ett par rader till friherrinnan och skickar Betty upp med dem. Det går fortare än om jag skulle göra toaletter och promenera dit upp. Ett brev från mig kan inte väcka några misstankar hos domsternerna. Pennan rasade åter öfver papperet. Medan hon kuverterade och skref utanskrift, sade hon: "Om en halftimme senast kan friherrinnan vara här. Under ett samtal här inne — det här rummet ligger afsläp från alla lysnande öron — lägger jag ned litet saker i en reaväska, och klockan tre står jag vid grinden färdig att stiga i bilen, och så gå vi oss af i flygande fläng. Det blir nästan som en enlevering. Du bor ju på d'Angleterre?"

Ja visst. Tank, om vi blefve tre i bilen? Jag skulle vara så diskret. Nu går jag och lämnar brevet till Betty, hon springer genom parken på en minut. Adå så länge, Holger, jag skulle

Svenska Lutherska Canada-konferensens Bokhandel i Winnipeg tillhandshåller alla slags SVENSKA BÖCKER, goda svenska tidningar och tidskrifter, papper och skrifmaterier. Vi utförda afven Express Money Orders, Angäbäljet till till de skandinaviska länderna och Marriage Licenses. Prislista på böcker skickas på begäran.

SWEDISH LUTHERAN BOOK DEPARTMENT, Mabel Tengwald, Mgr.

FREDA SIMONSON Concert Pianist and Teacher of Pianoforte Late pupil of Milan Sokoloff. Studio, Suite 32, Machray Apts. Phone St. John 694.

SCANDINAVIAN CLEANERS, DYERS, TAILORS AND PRESSERS rekommenderas till den ärade allmänheten. Första klassens arbete garanteras. Arbetet hämtas och levereras Moderata priser. Telefonera till Garry 3196.

M. JÖRGENSEN 398 Logan Ave., Winnipeg, Man. Tel. St. John 1517. Allt i den elektriska ELWOOD ELECTRIC CO. Elektriska kontraktörer. A. SADDINGTON, MANAGER. Specialt uppmärksammas uppställandet av Ljudapparater för Ljus och Lampor för färdigbyggda hus. Lampor färdiga. 188 TALBOT AVE. ELWOOD GEVARS- OCH VELOCIPED REPARATÖRER.

Uppfinnare. Skrif till mig idag och erhåll listan öfver uppfinningar, som behövas och min illustrerade bok om patenter på svenska språket. De skickas FRITT.

H. J. Sanders, Patentadvokat, 106 Webster Building, La Salle & Van Buren Sts., Chicago, Ill.

EDMONTON ALTA. DR. J. BOULANGER Post Graduate från Paris och London sjukhus. F. d. Kirurg Mäskleria Maternity, Montreal Genito-Urinary Diseases Laboratorium Kontor och bostad: 10011 Jasper Ave., Edmonton, Alta. Nästa dörr till Yale Hotel. Telefon 1032.

JACKSON BROS. Juvelerare och guldsmedsaffär. 9962 Jasper Ave., East. Specialt uppmärksammas postorder. Ur- och juvelreparationer. Telefon 1747. Edmonton, Alta.

DEN GAMLA, BERÖMDA LÄKARENTALLEN, N: ROSENBERG CO., Dr. T. W. DEACMAN, Med. Supl. BEHANDLAR MED STOR FRAMGÅNG Privata och nervösa sjukdomar, förorsakade af ungdoms-därskaper, naturliga vanor, med alla deras förfärliga följder, såsom förläppning, förlust af lifskraft, opasslighet för affärslivet, njur- och blåsa sjukdomar, svag rygg o. s. v., behandlas snabbt, omsorgsfullt, billigt och i djupaste hemlighet med säkra och pålitliga mediciner.

"LIFVETS HEMLIGHETER" en af oss utgifven bok på 48 sidor, omhandlande lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, deras följder o. s. v.; den borde läsas af hvarje ung man. Skickas friskt i förpackad omslag till hvar och en som på ett postkort eller i bref inlämnar sin adress till ROSENBERG CO., 180 No. Derborn St., Chicago, Ill., U. S. A.

DR. PETER'S

KURIKO

är ett läkemedel af erkändt värde. Den är alldeles af sin art en mediciner. Den må hafva sina EFTERAFSPINGAR, men den FINNES INTE, som ersätter densamma.

Den renar blodet. Den befördr matsmältningen. Den verkar på levern. Den reglerar magen. Den verkar på njurarna. Den lugnar nervsystemet. Den närar, styrker och uppriskar.

Den är, kort sagt, en familjemedicin i ordets fulla betydelse och borde finnas i hvarje hushåll. Den kan icke erhållas på ett annat sätt tillhandahållas allmänheten direkt genom särskilda agenter. Om ni icke känner någon agent, så skrif till de enda tillverkare och egare, Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 34, Bay St., Chicago.

Våra läsaers uppmärksamhet vänder på, att Dr. Peters Kuriko, det ofvannämnda läkemedlet, nu levereras alldeles tillfritt i Canada. Detta betyder en stor inbesparing.

Skaffa eder en farm i södern.

Om det är någon som tänker resa till Florida, så skall jag sälja eder min farm om 20 acres med hus på, i det svenska settlementet i Santa Rosa. Tillskrif undertecknad för vidare upplysningar.

AXEL LINDSTRÖM, Hume, Sask.

Spannmålsodlare! Farmare!

Priserna fortsatta att mycket fluktuerat från dag till dag, och ni är skyldig eder själ att hafva eder spannmålsmarknad på en pålitlig kommissionär, hvars långa erfarenhet står till eder disposition.

Telefonera eller telegrafera för priser, då ni är redo att skicka. Utskrif eder bill of lading skundast.

NOTIFY

Stewart Grain Company, Limited
Track Buyers and Commission Merchants
WINNIPEG, MAN. Kvik expediering.

En liten skörd betyder höga priser

För att inbespara elevera, oromkostnader, lasta eder spannmål i vägnar och skicka till

Peter Jansen Company, Ltd.
och erhåll liberala kontantbetalningar, bästa gradering, högsta priser, prompt betalning. Efterskrif vårt dagbladur.

GRAIN EXCHANGE, WINNIPEG.

VIKTIGT

McBean Bros. rådgående hvet af låg grad.

Som betydligt med No 6 och foderhvetet erhållits i år, känna vi det vara vår plikt att uppmärksamma farmarna, innan de sälla denna hvet af låg grad, att sända prof och hafva det graderadt, då det hvetet ganska ofta att hvetet, som man tror är foder, graderas så högt som No 5 och No 4. Ni önskar afven erhålla det exakta värdet, innan ni sällar på gata eller spår. Det är mycket viktigt att ni följer dessa instruktioner i år. Efterfrågan är stor på all spannmål och blir stor, tills en ny skörd är bergad, och vi vill upprepa: skicka eder egen spannmål, speciellt i år. Det betyder stora pengar för eder. Säll icke, då priset går ned, då skidan nedgå endast är naturlig reaktion mot de höga priser. Det finnes inte i marknaden, som kommer priset att sjunka i år. Det blir icke en fråga om pris, utan hvarifrån hvetet skall tagas för den stora efterfrågan. Man har ännu icke insett den stora bristen öfver hela världen.

Vi beräkna, att vår hafre är för låg och borde vara 15c. till 20c. per bushel högre, jämförd med annan spannmål, och vi råda farmare starkt att icke ha bristoden med att sälla sin hafre. Vi beräkna afven att lin kommer att stiga till \$2.00 per bushel, innan en ny skörd är bergad.

Vi önska Commission Merchants och önska en del af eder spannmål i år. Gif oss ett försök, skicka eder spannmål till Fort William eller Port Arthur; advise McBean Bros., Winnipeg, Man., så att vi kunna se efter graderingen. Vi gifva stora forskott på hvarje vägnar med spannmål. Tillskrif oss när som helst för marknadsupplysningar.

MC BEAN BROS.
GRAIN EXCHANGE, WINNIPEG, MAN.

Nu är den rätta tiden att sända efter vänner och släktingar i Sverige, Norge eller Danmark.

Arbets hjälpen i Canada

till sommaren blir dyr och svår att skaffa. Hvarför icke få släktingar från Sverige att hjälpa eder? Det bästa sättet att få dem öfver är att sända dem med en af de direkta linjerna. Skrif till oss för närmare upplysningar angående priser etc. — Det lönar sig icke att sända pengar till Sverige för att köpa biljetten där, då panningkursen är mycket låg. Köp eder biljetten här och spar pengar. Biljetten utställs till hvilken plats som helst i Canada.

VI SALJA BILJETTER TILL GAMLA LANDET.

Om ni tänker resa hem till Sverige, så stå vi med glädje till eder tjänst både med råd och död. Skrif endast till oss och låt oss veta hvad ni önskar.

PXNGAR SÄNDAS TILL SKANDINAVIEN.

På grund af den osäkra panningmarknaden är det omöjligt för oss att garantera någon speciell rate. Vi kunna endast säga att ni får den kurs, som gäller den dag vi mottaga panningarna.

Alla panningförsändelser garanteras. Referenser: Northern Crown Bank, William ave., och Dominion Bank, North End Branch, Winnipeg. Vi representera alla linjer, både engelska, amerikanska och skandinaviska direkta linjer.

P. M. Dahl Steamship Agency

325 LOGAN AVENUE, WINNIPEG, MAN.

Specialagenter för de skandinaviska linjerna.

Vi ha under tryckning en liten "booklet", som gifver många nyttiga upplysningar angående allt, som angår resor. Insend edert namn idag och ni erhåller ett exemplar, så snart den är färdig. Upplagen är begränsad.